

LEGENDA

MĂRII

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

Traducere din limba spaniolă de
Cătălina Constantinescu

Editura Paralela 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COPONS, JAUME

Legenda mării / Jaume Copons & Liliana Fortuny; trad. din lb. spaniolă de Cătălina Constantinescu. – Pitești: Paralela 45, 2022

ISBN 978-973-47-3701-7

I. Fortuny, Liliana

II. Constantinescu, Cătălina (trad.)

821.134.2

La llegenda del mar

Jaume Copons & Liliana Fortuny

First published in Catalan and Spanish by Combel Editorial, an imprint of

© 2016, Editorial Casals, SA

© 2016, Jaume Copons for the texts

© 2016, Liliana Fortuny for the illustrations

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

2

LEGENDA MĂRII

N-aș vrea să exagerez, dar cred că, atunci când m-a văzut la aeroport, Lidia a avut o mare surpriză. Iar eu am avut alta. Nu ne aștepta niciun avion, ci un elicopter!

După o jumătate de oră de zbor, am scos din ghiozdan o carte și am început să citesc cu voce tare, pentru ca monștrilor să nu li se pară foarte plictisitoare călătoria. Am ales *Bătrânul și marea*, un roman scris de Ernest Hemingway (laureat al premiului Nobel pentru Literatură în anul 1954).

Cu *Bătrânul și marea* am trăit lupta unui pescar care voia să captureze un pește-spadă uriaș. Pescarul trece prin tot felul de greutăți, dar nu e dispus să lase să-i scape prada. Într-un final prinde peștele-spadă, dar, până să ajungă cu el pe uscat, rechinii îl devorează complet.

È o poveste tristă...

Dar ne învață multe lucruri despre voință și viață.

Și să nu ne lășăm învinși!!

Să învățăm să câștigăm, dar și să pierdem!

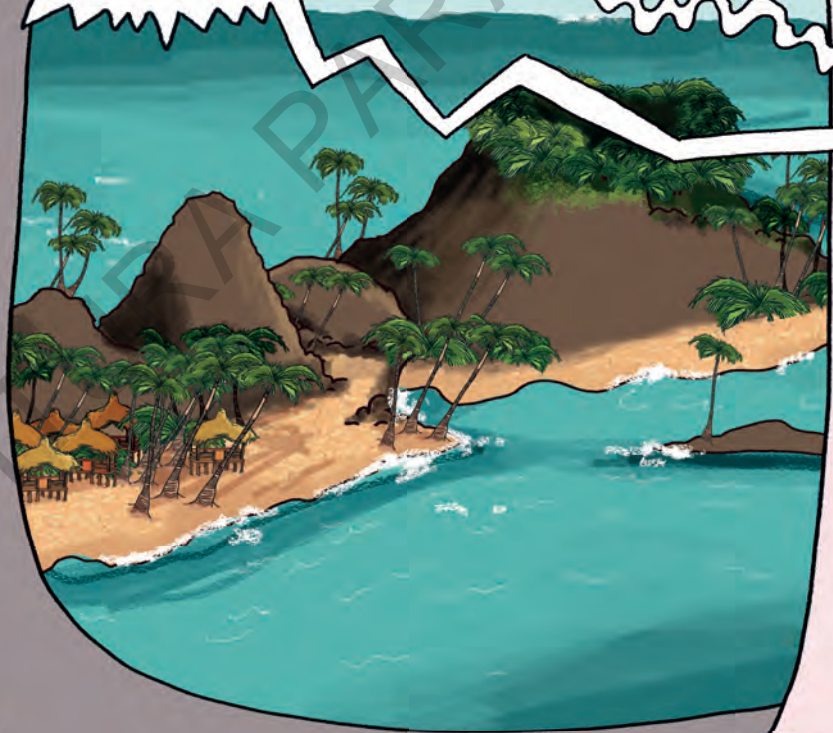
Ah, Hemingway, ce bărbat!

Când zborul a început să devină mai dificil, pilotul ne-a anunțat că urma să ajungem pe insula Legenda Mării. De îndată am înțeles perfect de ce nu zburasem cu avionul. Insula nu avea aeroport și nici pistă de aterizare. Avea doar o plajă minunată.

Ema, te-ai albit la față! Îți este rău?

Puțin. Înălțimile mari mă fac să ameteșc.

Tăceți și priviți!
Este paradisul!

45

EDITURA PARALELA

Elicopterul a aterizat pe o plajă senzațională. Acolo am fost primiți de Ignațiu, un tip amabil și puțin cam extravagant, care, după cum el însuși ne-a spus, trebuia să se asigure ca sejurul nostru pe insulă să fie perfect.

Bine ați venit pe
Legenda Mării, o insulă
complet pustie!

Dacă aveți
nevoie de ceva, nu trebuie
decât să-mi cereți. Totul
este gândit ca să petreceți
o săptămână precum niște
robinsoni de lux!

Atenție!
Zâmbiți, vă rog!

În ce mă privește, știu că nu mă aflu
în cea mai bună formă, dar sunt ciclist,
surfist, machetator, scafandru,
motociclist și multe altele care
se termină în „-ist”, de exemplu, parașutist!

Ei, cine
ar fi zis?

În cabană avem mâncare, băuturi, aer
condiționat, jacuzzi, saună finlandeză
și baie turcească. Avem, de asemenea,
mingi, plăci de surf, tablete, laptopuri și
cele mai moderne dispozitive necesare
unei săptămâni Fantastice.

Și cărți? Ce se întâmplă
cu cărțile? Noroc că ne-am
adus noi! Ce lume!

În timp ce Ema, Lidia și tatăl ei se bucurau de acel paradis, eu și monștrii am urcat în vârful unui deal din apropierea plajei. Voiam să cercetăm insula ca să ne asigurăm că dr. Brutus nu este prin apropiere. Pentru noi era important să-l ținem sub observație.

Când am ajuns în vârful dealului, Peticel a inspectat insula cu un binoclu pe care îl improvizase chiar acolo, dar nu a găsit nici urmă de dr. Brutus. Pentru moment puteam să stăm liniștiți. Atunci s-a produs marele bum-bum!

Dl Condei a pus totul cap la cap. Numele insulei pe care ne aflam noi nu era Legenda Mării. De fapt, acesta era unul dintre multele nume pe care le avea insula în *Atlasul locurilor care probabil că nu există*, o carte scrisă de Mia Cassany, pe care dl Condei o citise cu ani în urmă.

Acum îmi amintesc perfect! În acel atlas, Ilogica poate fi întâlnită sub numele de Legenda Mării, dar și Țara Sfârșitului Lumii, Insula Finală, Tărâmul Inexistent... Cum am putut să fiu atât de lipsit de logică?

Liniștește-te, Condei! Cu atâtea cărți pe care le citești, este imposibil să-ți amintești totul. Să vedem, explică-ne puțin!

Ilogica este limita normalității. Este sfârșitul a tot ce poate fi previzibil!

Dar, dle Condei... ce vreți să spuneți? Nu înțeleg nimic!

Di Condei a fost foarte clar: cel care traversa podul din Ilogica, podul care unea cele două părți ale insulei, intra într-o lume fără legi, fără cap și fără coadă, o lume în care orice lucru e posibil.

Dar există ceva și mai rău...

Și mai rău?

De asta mă temeam.
Deja începe nebunia...

Da... Ilogica poate dispărea,
ca mai apoi să apară în diferite
puncte ale mărilor și oceanelor
planetei. Iar când dispăre...

Și când dispăre, ce... ce se întâmplă,
dle Condei? Termină cu suspansul!

Când dispăre, Ilogica
se scufundă și provoacă un vârtej
care ia totul cu ea!

45

Am rămas împietriți de uimire, dar, cum nu ne transformaserăm în stană de piatră, am plecat ca din pușcă, rostogolindu-ne la vale. Era necesar ca nimeni să nu se apropie de podul din Ilogica. Și, în plus, era obligatoriu să construim imediat o barcă, înainte ca insula să se scufunde.

Hai, hai, hai...

Fugi!

Rostogolește-te!
Rostogolește-te
până la plajă!

Taci și
rostogolește-te!

